

Az Apostoli Nuncius Salgótarjánban.

A katolicizmus azóta, hogy Szent István királyunk Máriának oltalmába ajánlotta országát és a zömök román templomok kinőttek Pannónia földjéből, mint égre mutató kemény ujjak, azóta, hogy magyar hadak először mentek Jézus kiáltással a csatába és a török kor után barokk templomok emelkedtek ki szeliden a lágy pannón dombok és palóc halmok közül, a katolicizmus nemcsak hite volt ennek az országnak, még kevésbé hitfelekezete, hanem az értelme volt, a szelleme és mozgató rugója. Katolicizmus nélkül nincs magyarság, nincs Hunyadi és nincs humanizmus, nincs Rákóczi és nincs Magyarország. Hogy nem nép vagyunk, hanem nemzet, az a katolicizmus érdeme, hogy Európa kelete vagyunk és nem Ázsia nyugata, az a katolicizmus érdeme.

A katolicizmus volt az a világszemlélet és az a műveltség, amely lejutott a magyarságban a legalsó rétegekig. Semmi más nem jutott le és majdnem azt mondhatnánk, ma se nagyon jut le más. Minden más szellemi mozgalom ebben a hazában csak diákokat mozgató meg és nemes urakat s legfeljebb a népből kinőtt embereket a legújabb időkben. De a nép számára — hála a Mindenhatónak — ma is a kereszténység a műveltség és a kereszténység a világszemlélet. Lehet, hogy itt-ott halványan, lehet hogy itt-ott tökéletlenül. De a nép és a katolicizmus két olyan összenőtt és egymáshoz illeszkedő fogalom, mint egy imádkozó ember két keze.

Ez a rövid elmefuttatás és történelmi valóság foglalkoztatott minket, amíg Ő szentsége, a Pápa magyarországi követét vártuk és a Főtéren, az uttesteken és a templomokban láttuk azt a nagy, impozáns népi megmozdulást s láttuk a népet s a népből sarjadt katolikus hiveket, akik alázattal térdehajtván és keresztvetve fogadták a pápai követ áldását.

A fogadtatás.

Június 29-én, szombaton, a hetek óta tartó állandó esőzés megszakadt s verőfényes, igezi nyári napsütés árasztotta el a tájat egész nap. Ebben a ragyogó napsütésben gyülekezett délután a város és környéke apraja-nagyja a Főtéren a pápai nuncius fogadására. A városi és környéki plébániák papjai s a Szent Ferencrend nagyszámú szerzetes tagjai szerpapi ruhákban és karingekben, állami és közigazgatási tisztviselők, ipari vállalatok alkalmazottai, a Szent Erzsébet Nőegylet, a Ferences Oltáregylet, a Ferences harmadrend, Mária kongregációk, az Acélgyári Olvasókör, Róm. kat. Olvasókör, a Vöge, salgótarjáni és salgói bányászdiszcsapadok, levente díszcsapadok, cserkész csapatok, az acélgyári, a baglyasaljai bányász- és a pálfalvai leventezenekekarok s ezekre menő tömeg várakozott a Budapest felől érkező pápai követre.

A főtéri állomás peronján gyülekezett a szűkebb fogadóbizottság, kik között ott láttuk Baross József főispánt, Horváth Sándor alispánt a vármegye, Payer János apostoli protonotáriust a rozsnói egyházmegye képviselőjében, v. Kálóczy András alezredest a helyőrség, Korompay Lajos bányászati főtanácsost a bánya, dr. Quirin Leó máltai lovag, kormányfőtanácsos, vezérigazgató, Karattur Antal acélgyári igazgatót és Buczkó Gábor bányászati tanácsost a Rimamurányi Vasmű képviselőjében, továbbá Mocsáry Ödön, báró Buttler Ervin országgyűlési képviselőket, a városi és járási főtisztviselőket.

A P. Hermann Hermenegild szent Ferencrendi tartományfőnök, több szerzetes és titkára kíséretében érkező Rotta Angelo c. thebai érsek, apostoli nuncius a zenekarok által előadott pápai himnusz hangjai mellett a főtéri állomás előtt felállított díszemléken helyezkedett el, ahol először Horváth Sándor alispán üdvözölte a vármegye közönsége nevében, kiemelve annak mélyes és hitbuzgalmát és vallásosságát, mely dolgos, nehéz harcokban bátorítja, buzdítja, lelket Isten felé emeli. Utána Horváth László h. polgármester a város közönsége nevében a következő beszéddel üdvözölte:

„Amily csodálatos, hogy a hívők tömege az egyház törvényeit következtelenül teljesíti, éppoly bámulatos, mily szeretettel viselkedik az egyházi hierarchia letéteményesei, a klérusnak és annak hívó szava iránt. Ez azt bizonyítja, hogy a hívők lelke mélyen ott lakik az igazi kötelességteljesítés és tisztelet, a közérkölcök alapja s azt csak fejleszteni, irányítani és megbecsülni kell. Nagyméltóságod azért jött városunkba, hogy oltárt szenteljen a keresztény hitnek és erkölcsnek, ahonnan kivétel nélkül minden istenhívőnek szól ez a keresztényparancs: Venite ad me omnes et ego reficiam vos. Boldog az, aki az Ur nevében jön és boldogok vagyunk mi is, hogy Nagyméltóságod fogadhatjuk. Most, amikor városunk falai közé jött, egész Salgótarján civitása nevében mély tisztelettel és keresztény szeretettel üdvözlöm Nagyméltóságodat, kérem, érezze magát jól közöttünk és kiáltom: Salve Excelentissime Domine, legatue Romae. „Vivat, éljen a Nuncius ur Önagyméltósága.”

Majd P. Hermann Hermenegild tartományfőnök ékes latinsággal mondott üdvözlő beszéde után Rotta Angelo válaszott latinnyelven az üdvözlésekre:

„Öröm tölti el szívemet, hogy P. Hermann Hermenegild meghívására és a rozsnói püspök ur Önagyméltósága örömmel vett tudomásával elértem ebbe a városba, hogy a Szent Ferenc rend plébániatemplomában megszenteljem azt az oltárt, melyet a hit fátyla fényénél, emberi és keresztény méltóságuk tudatában, fáradságos mindennapi munkájuk keresményéből a munkások emeltek a Boldogság Szűzmária tiszteletére. Bár sok gonddal vagyok elfoglalva, mégis örömteli és készséges lélekkel fogadtam el a meleg és bensőséges meghívást, hogy ezen vármegye és város lakossága és irántalok, kedves munkások, érzett tiszteletnek és nagyrabecsülésnek kifejezést adjak. Majd a következőképpen fejezte be: „Imádkozni fogok, hogy e vármegye és város lakossága közt mindig boldog keresztény egyetértés legyen és fejlődjen, hogy Isten áldására méltó legyen, lelkük és munkájuk javára váljon s egy szerszmind az Anyaszentegyház javára és forrás szeretett Hazájuk boldogulására szolgáljon.” A beszédet a tartományfőnök tolmácsolta teljes hűséggel magyarul a hallgatóságnak, melynek elhangzása után

a zenekarok, testületek, egyesületek zászlók és lobogók alatt körmenetileg fejlődtek, melyben a pápai nuncius áldást osztott a kétoldali járdákon elhelyezkedett hívők számára.

A Rimamurányi-ut elején az Acélgyár által felállított diszkapunál Karattur Antal gyárigazgató az Északi plébánia egyházközsége, dr. Jánossy Ödön az Oltáregylet, Lukács Olga a harmadrendiek nevében üdvözölték az apostoli nuncius s a Mária Kongregáció egyik tagja és egy magyarruhás kisleány egy-egy virágcsokrot nyújtottak át. Majd a körmenet a templomhoz vonult, ahol a pápai követ szentelt vízzel meghintette a jelenlevőket a templom ajtajánál, s az „Ecce Sacerdos magnus” felemelő hangjai mellett vonult a főoltárhoz, hol rövid könyörgést mondott és áldást osztott, melynek befejezésével Payer János ap. protonotárius a rozsnói püspök és az egyházmegye nevében latin nyelven üdvözölte.

A kultúrest.

Este 9 órakor az Acélgyári Munkás Olvasókör dísztermét zsúfolásig megtöltötte a vármegyei és városi előkelőségek kivül az acélgyári tiszt-, művezetői, alisztikarának tagjaiból, a munkásokból, és ezek családtagjaiból álló közönség. A belépő pápai nuncius lelkes ovációval fogadta a közönség s a pápai himnusszal és a Giovinezzával, melyet az acélgyári zenekar adott elő, megkezdődött a kultúrest. Elsőnek dr. Quirin Leó műszaki vezérigazgató, kormányfőtanácsos hosszabb beszédben üdvözölte a pápai követet s köszönetet mondott neki azért a fáradozásért, melyet nagy elfoglaltsága dacára idejövételével és az oltár megszentelésével vállalt. Válaszolt előtte az Északi plébánia megalakulásának, a templom és zárda építésének körülményeit, a Rimamurányi vállalat és a munkások áldozatkészségét, a Ferencesrend itteni több esztendőn át kifejtett buzgalmát. Végül a munkásokat buzdította a további valóságokra. Utána P. Hermann Hermenegild tartományfőnök tartott hosszabb előadást a munka törvényéről. A harmadik beszédet Rotta Angelo ap. nuncius tartotta latin nyelven. Beszédében szintén kitért a munka törvényére, a hitre, a lelkek munkálására. Beszédét magyar nyelvre a tartományfőnök tolmácsolta. A pápai követ beszédét latin nyelven és magyar fordításban, valamint dr. Quirin beszédét még az előadás megkezdése előtt nyomtatott füzetekben szétszóratták a közönségnek. Igen kedves figyelem és emlékek voltak.

A beszédek közben az acélgyári zenekar és dalárda felváltva zene és ének-számokat adtak elő precíz tudással, alapos felkészültséggel, amiért Ursutz és Halmai karnagyokat illeti dicséret. A magas nivóju, felemelő kultúrest a Himnusz-szal fejeződött be.

Az oltárszentelés és a főpapi mise.

Vasárnap délelőtt valóságos zárandoklás színhelye volt a Ferences templom. Kilenc órakor már teljesen megtöltötte a közönség nemcsak a templomot, de az előtte lévő sétányt is. Az oltárszentelés magasztos szertartását az apostoli nuncius fényes papi segédlettel teljes két órán át vezegte, utána főpapi misét celebrált. Evangélium után P. Hermann Hermenegild mondott igazi apostoli buzgóságu szentbeszédet. Mise közben a templom vegyeskara latin és magyar egyházi énekeket énekelt Halmai karnagyunk vezetésével s nagyban hozzájárult a főpapi szentmise fényének emeléséhez. Szentmise után a nuncius pápai áldásban részesítette a hivatottakat.

A felszentelt oltár Bóna Kovács Károly szobrászművész, a Balassa Társaság rendes tagjának igen szép műalkotása, akinek már több műve díszíti a Ferences templomot.

Ünnepi ebéd.

Déli egy órakor a Ferences zárda kultúrtermében, a nuncius tiszteletére, meghívott vendégek koszorújában ünnepi ebédet adott az Északi plébánia, mely alatt Payer János ap. protonotárius a Szentséges Atyára, Dr. Quirin Leó vezérigazgató a mély gyászban levő Kormányzó Urunkra és családjára, Kubicza István vármegyei főjegyző és Horváth László h. polgármester a pápai követre mondottak üdvözlő beszédeket. Karattur Antal gyárigazgató az ap. nuncius P. Hermann Hermenegild tartományfőnököt, P. Réz Marián plébánost, rendi tanácsost üdvözölte meleg szavakkal. Az elhangzott beszédekre a pápai követ és tartományfőnök válaszoltak. Végül P. Réz Marián mondott köszönetet mindenkinek, akik az ünnep megrendezésében és bármiben segítségére voltak.

Látogatás a déli plébánia templomában.

Délután négy órakor az „Örangyal” gyógyszerár előtt, a bányatársulat által felállított diszkapunál ezernyi közönség várta a pápai nuncius látogatását, kit Korompay Lajos bányászati főtanácsos, bányagazgató, a Déli plébánia-egyházközség világi elnöke a következőképpen üdvözölte:

„A ma délelőtti oltárszentelési ünnepség kegyelemteljes hangulatában köszöntöm Nagyméltóságodat Salgótarján Déli egyházközsége nevében. Nagy a mi örömrünk és végtelenül hálásak is vagyunk Nagyméltóságodnak azért, hogy mint a Szent-Szék küldötte jött el ide hozzánk, elhozta számunkra Szent Atyánk, a római pápának áldását s így hitünkben megerősített minket. Az üdvözlések során arról már méltóztatott hallani, hogy Salgótarján bányavárosát nagy hegyek övezik, kiálló sziklacsúcsokkal, melyek mindegyike egy-egy Péter s hogy itten a római anyaszentegyházhoz hű, vallásos nép lakik. Nem méltóztatott azonban arról hallani, hogy sokan vagyunk az egyház fiai között bányászok, akik csak azért szállunk le nap-nap után, életünk kockázatásával is e hegyek gyomrába, a bányákba, hogy felhozzuk onnan embertársaink számára a meleget, a fényt, a kultúrát, az életet. A bányász nehéz, komoly és komor munkát végez s mindez azért sikerül neki, mert sohasincs egyedül, vele van Istene, akinek nevével ajkán kezdi el nehéz napimunkáját. Mi bányászok nap-nap után, mielőtt leszállnánk a mélyben, védőszentünk, Szt. Borbála képe előtt imádkozunk s az Ő közbenjárása útján kérjük az Isten segítségét. Most is azért jöttünk ide, hogy imádkozunk, de most nem magunkért tesszük, hanem arra kérjük Istenünket, hogy áldja meg Kegyetmes Urunkat erővel, egész-séggel, hogy Egyházunk érdekében folytatandó munkáját siker koronázza, de áldja meg azért is, hogy segítségére legyen szegény, megcsontolt Hazánkban, amelynek ma ebben a vérzivataros időben nagy szüksége van a segítségre. Ehhez a munkához kérem Isten áldását, mi pedig bányász szívvel és lelkesedéssel kívánunk Jószerencsét!”

Utána Korompay Lajosné, a Szent Erzsébet Nőegylet elnöke üdvözölte s egy kongreganista és három kis leány virágcsokrokat nyújtottak át. A bányász- és levente zenekarok egyházi énekek játékszáza közben, bányász- és levente díszcsapadok sorfala között körmenetben a pápai nuncius a hívők seregével a templomhoz vonult s a bejáratnál szentelt vízzel való meghintés után az „Ecce Sacerdos magnus” vegyeskari előklés után a szentélyből intézett beszédet a plébánia hiveihez. Ezt követte szentegyházunkkal a loretói litánia, melyet a déli plébánia Mária Kongregációjának két szólamu énekkara adott elő. Majd a vegyeskar előadásában a „Salve Regina” időszak antífona következett, továbbá a szenteg-

imádás latin énekei. A nuncius ezután itt is pápai áldásban részesítette a jelenlévőket, melyet Vajda Gyula ker. esperes latin üdvözlő beszéde követett. A Csanády Miklós kitűnő vezetése alatt álló vegyeskar „Minden földet Istent dicsérjétek” kezdetű egyházi ének, továbbá a pápai és a magyar himnusz elénekével a felejthetetlenül szép templomi látogatás véget ért.

Az elutazás.

Az ap. nuncius hétfő délelőtti megtekintette az acélgyár üzemét, a telepet és Salgó bányatelepet, majd a déli gyorsvonattal a papság és a hatóságok és nagyszámú közönség bucsujelenlétében elhagyta Salgótarjánt.

A csüggeteg gyarlóság perceiben és egy vérpárás epikus korban, amikor népeket és nemzeteket az elmúlás felé görgethet a világot érc törvényekkel kor-

mányozó Ur akarata, vessük meg lábunkat Péter szikláján, melyen a pokol kapui soha erőt nem vehetnek, ne felejtjük el a Szentszék követét, vigasztaló áldását s egyre megnehezedő napjainkban az Igazság Lelkének reményt és erőt adó kegyelmét.

Pápai áldás.

A ferences templomi új oltár felszentelése után a pápai nuncius tiszteletére az Északi plébánia által adott közébéd alkalmával hódoló táviratot küldött a plébánia a szentséges Atyának. A táviratra Öszentsége XII. Pius pápa megbízásából a következő távirat-válasz érkezett: **P. Hermann Hermenegild O. F. M. Atyának: A Szentséges Atya nagy örömeinek ad kifejezést az oltárápítást felett s mindazoknak, akik ez alkalommal hódolatukat, olalmáskolták, szeretettel küldi áldását. Maglione s.k. bitoros.** (—any.)

Ellenszolgáltatás nélkül nincs támogatás

Az országos nép és családvédelmi alap létesítéséről szóló törvényjavaslatot tárgyalta a képviselőház az elmúlt napokban, fontosságának megfelelő érdek-lődéssel. A vita végeztével vitéz Keresztes Fischer Ferenc belügyminiszter választotta elhangzottakra és részletesen indokolta a javaslatban foglaltakat. Azt fejtette, hogy a társadalmi egyenlőséget tökéletesen megvalósító államrendszer soha sem volt és ilyen elérni lehetetlenség. Bármiként történik is a rendeződés, egyenlőség mindig lesz, nem lehet tehát várni azt, hogy a társadalmi igazságtalanságokat emberi eszközökkel valaha meg lehet szüntetni. Az országos nép és családvédelmi alapról szóló törvényjavaslat azt célozza, hogy a társadalmi egyenlőségeket az állam igyekezzék tompítani és ennek érdekében vált szükségessé az alap, melyből azután segíteni lehet a felmerülő szociális problémákon. A társadalom tudomást szerez a közösség iránti kötelességének tudatáról. A cél az egyén segítése, hogy a közösség tagjává lehessen. Különösen az elesett társadalmi rétegek segítéséről van szó, akiket az anyagi segélynyújtással olyan erkölcsi és szellemi színvételre kell emelni, hogy használni tudják az anyagi eszközöket.

A javaslat nem akarja az összes szociális kérdéseket kiszajátítani és azért nem nyúlt azokhoz, melyek más tárca hatáskörébe esnek. Hivatása, hogy intéz-

ményesítse a családvédelmi gondolatot ott, ahol eddig nem volt meg, így a mezőgazdasági munkásságnál. A családi munkabérek bevezetése a mezőgazdaságban szerves összefüggésben van a mezőgazdasági termeléssel, mert csak annak hozadéka kaphatja meg a segítés határait. Emelni kell a mezőgazdaság jövedelmezőségét s majd akkor a családi munkabért ott is be lehet vezetni. Addig a családvédelmi alap majd más formában segíti a legalacsonyabb réteget.

Az alap célja, népszaporodás előmozdítása, az erkölcsi színvétel emelése, a sok gyermeket szülő családok megsegítése útján. Az egyke lelkibetegség. Oka az élet-erő és az életkedv elvesztése. A segítés itt is szükséges, ez pedig a sok gyermeket szülő családok felemelkedésének lehetővé tételével fog megtörténni. Bizonyos, hogy a népszaporodási adatok nem számolnak be kielégítő eredményekről, de ennek oka az a lelki és anyagi összeomlás, amit Trianon okozott, továbbá, hogy a világháborúban elesettek gyermekei hiányoznak a születések statisztikájából.

Az alap szervezetét illetően a megoldás nem végleges. Már két éve folynak a kísérletek ebben az irányban, de még nem bizonyos, hogy a jelenlegi forma egyáltalán a legjobb is. Olyan legyen a szervezet, mely független az állami adminisztrációtól, mert a bürokrácia természeténél fogva képtelen arra, hogy szoci-

ális szempontból nézze a dolgokat. Kis központi szervezet mellett, a végrehajtó szervek járásonként és községenként alakulnak meg. Szükség van a decentralizációra, mert központilag szociális kérdést megoldani lehetetlen.

Ellenszolgáltatás nélkül támogatást senki sem kaphat, mert ez demoralizációra vezetne. Feladata még a javaslatnak, hogy a társadalomba belevigye a szociális szemléletet, ami nálunk még hiányzik. Az egymásért és a közösségért való éles gondolatát kell belevinni a társadalomba. Ezért gondoskodik a javaslat arról, hogy a jövő tisztviselőgárda már így képezessék ki. Ebben munkába az egyesületeket is be kell állítani.

A feladat nagy és nehéz, már holnapra megvalósítani nem lehet. Sok verejtékes, nehéz munkára van szükség. Figyelje tehát az ország kitarással és türelemmel az alap működését.

Hírek és különféle

Esküvő. F. hó 1-én kötöttek házasságot Somoskújfaluban Maróthy Márta okl. tanító és Holzmann Gyula máv. tiszt. (Minden külön értesítés helyett.)

Halálozás. Petik Tivadar, a Hungária Villamossági R. T. nagy reményekre jogosított, kiváló tisztviselője életének 35 évében, rövid, de kinos szenvedés után július hó 2-án meghalt. Temetése csütörtökön délután volt a bányatársulati ravatalozóból impozáns részvét mellett.

A salgótarjáni áll. polgári iskola 1935-ben végzett leány növendékei f. hó 7-én vasárnap d. u. találkoznak az áll. polgári iskolában.

Hösi emléktábla avatás. Az evangélikus templomban elhelyezett hösi emléktáblájára az egyház rávésette az elkészítés óta ismertté vált 7 újabb hösi halottjának nevét, mely elkészülvén, újabb megáldatása júl. 7-én a d.e. 10 óras istentisztelet keretében fog megtörténni.

Színház.

Az elmúlt hét műsora ezúttal sem hozott csalódást a színházlátogató közönségnek, sem a változatos és nívós műsorban, sem a színészi teljesítményben. Sőt örömmel láttuk fokozódni a közönség érdeklődését a színház iránt s abba reménykedtünk, hogy Vértess Károly kiváló együttese nemcsak erkölcsi, de anyagi sikerekkel gazdagítva s a megelégedés jó érzésével fogja első itteni idényét elkönyvelni. Sajnos, a hét elején bekövetkezett politikai viszonyok változását a színház is

alaposan megérezte s hálás elismeréssel illetheti mind a színházlátogató közönséget, mind a színházlátogató közönség a polgármesteri hivatal, hogy az idény tartamára meg tudta menteni a színháztermet a katonai igénybevétele elől. Jövőheti műsor:

6-án TOKAJI ASZU, 7-én d. u. KI LESZ A FÉRJEM? és este szintén a TOKAJI ASZU, 8-án MONDJ IGAZAT, 9-én EGY GÖRBE ÉJSZAKA, 10-én DALOL A NYÁR, 11-én TESSEK SZELLŐZTETNI és 12-én FÉRJEMURAM A TILOSBAN.

Az állami gimnázium rajzkiállítása.

Igen eredményes rajzkiállítást rendezett június 23—30-ika között a helybeli áll. gimnázium növendékeinek iskolai rajzaiból. Kezdetben láttuk a kézügyesítő, vonalas rajzokat, az ecset használatát kifestésekkel, majd nagyobb és nagyobb mintákkal, díszítő tervezésekkel, betűírással. Kezdetben mértani rajzok, másolás, léptékek fölvetele. Ezek a feladatok később mindnehezebb feladatokká bővülnek. Nagyon érdekesek az emlékezés alapján készült rajzok, edények, kézieszközök. III. és IV. osztályosoknál egy újabb tárgykör látható: nagy testeknek térbeni megrajzolása. Az alsó osztályosoknál a rajzok színesek, míg a felső három osztályban ez eltűnik s inkább a szerkesztőrajz lép előtérbe, aminek különösen a műgyegetemre kerülő ifjak veszik óriási hasznát. Itt a rajzok legnagyobb része látványos megoldás, ami a növendékek elképzelt tehettségét alapos próbára teszi. Egy pár lapon láttuk a kereskedelmi iskola I. oszt. növendékeinek műszaki rajzait. Ezeknél a téma majdnem mindegyiken egy gépkartrész megrajzolása vetületekben, metszetekben. A kiállított rajzlapokat általában a tiszta munka, csín és ügyes elrendezés jellemzi. A gimnazisták között sok rajzon a születt tehettség kidomborulása vehető észre. Fayl Frigyes festőművésznőnk rajztanári kiváló szaktudását, alaposágát és lelkiismeretességét őszinte elismerés illeti mind az intézet, mind a szülők és növendékek részéről. A műszaki rajzok a távozó Pénzes Zoltán hasonló kvalitását dicsérik. (—any.)

ÚJ IRÓGÉPET

kaphat régi írógépeért

VÉGH KÁLMAN

könyvesboltjában
SALGÓTARJÁN.

„A MUNKA” TÁRCÁJA

A keresztfiam.

Éppen úgy, mint manapság de régen is az volt a szokás faluhelyen, hogy amelyik uriaszonyra reákapnak a parasztmenyecskék, — azt unos-utalan keresztanyának kérték fel. Egyszer csak édesanyám is azt vette észre, hogy a fél falu tiszteli benne a keresztanyját s a látóba járó komasszonyok özöne cserélgeti e g y m á s u t á n b a n kikapunk kiüncsét. Egy szép napon Almásy Matyiné is, — a jó Vera néni állított be anyámhoz e szavakkal: „Nagyon szépen mögkéröm a tekintős asszonyt, majd ha mögkérő a gyerekek, lögyön a köröszanyja!”

Édesanyám reamosolygott a zsizosképű, zölnök kis parasztasszonyra s a keresztanyaságot elvállalta... Végig hallgattam a beszélgetést s mibelyt Vera néni eltávozott, — azonnal ostromolni kezdettem anyámat, vajjon lehetné-e én is keresztapa, mert úgy éreztem, hogy a magamla 10 éves kisfiúnak nagy gondot okozhatna az ily megüszteles, — s rendkívül mögkértem, mikor édesanyám azt válaszolta, hogy: „Majd meglátjuk s ha jó viseled magad, meg Te is lehetsz...”

Attól kezdve állandóan figyeltem a Vera néniék kéményén levő gólyafészket s mikor egy szép napon hosszas kelepe-lésbe kezdettek a gólyák, — szívrepesve

füfottam édesanyámhoz a hirrel, hogy Vera néniékhez biztosan babát vitt a gólya, mert szokatlanul kelepelnek a kéményen... És ime nemsokára jött is Dániel néni a szomszédasszony, — jelentvén örömmel édesanyámnak, hogy Almásy Matyiéknál fiugyermek született és Ferkónak fogják keresztelni.

Nem tagadom, hogy magam is nagyon mögkértem a jó hírnék s úgy éreztem, hogy reményeim máris valóra váltak, mert édesanyám azonnal észrevette arcomon a kellett pillantásokat s biztatóan szólt hozzám: „Na kisfiam, — majd te leszel a Ferkó keresztapja! Jó lesz?”

Végtelen örömmel töltöttem be tiszteletet a falusi nagy keresztelnél s boldog voltam, hogy mint keresztapa, — már most törődhetek a Ferkó sorsával.

Amde a gimnázium padjai más irányba terelték utamat s így keresztapai kötelességeim teljesítésében édesanyám helyettesített és levélbeli unszolásaim nélkül is ő gondoskodott arról, hogy a szel-leri sorban lévő Ferkóéknak tiszteletbeli konvencióképen kijárjon: a veteményesföld, a heti friss cipó, disznóöléskor a bőséges kóstoló, — a fel zsak töpörtő, meg a nagy tábla háziszappan.

Ahogy az idő mult, — azon vettem magam észre, hogy az életsodra messze elvitt a gyermekkori környezetből s egyszerűen Kelet-Galiciában küzködtem századommal, a szibériai fagyos széllel, hóval, no meg a nagy tömegekben támadó muszkákkal.

Egy hóízvaros napon ezredesem azzal a paranccsal küldött ki a mögkötünk

lévő falucskába, hogy a pótlásra oda érkező századokat a kapott parancsok szerinti alakulatokhoz osszam el és vezettessem be a löállásokba. Volt a századok között egy 2-ös honvédszázad is, s ennek az eligazítását hagytam utóljára, mert tudtam, hogy ennek legénysége az én szülőföldemről való.

Odaléptem a század elé s a szolgálati ügy elintézése után kiszólitottam a szülőföldembeli legényeket...

Meglepődve, kíváncsian figyeltek rám, de dús körszakállam mögöl mit sem tudtak belőlem kiolvasni s csak azt látták, hogy ez a tiszt bizony csak egy közös ezredbeli császári tiszt, aki azonban tisztán beszél magyarul.

Amikor sorba végigkérdeztem a legényeket, ugyszólván mindenkiről megtudtam, hogy kinek a fia, vagy rokona s amikor honvéd Almásy Ferenc előtt újból megállottam, — még nagyobb volt a meglepetés, mert gyors egymásutánban tettem fel hozzá a kérdéseket az ő táj-szólasuk nyelvén: Oszt él-e még édesapád? Matyi bácsi? Hát édesanyád: Vera néni? Beteg é még Jani? Hát Jóskaival mi van? És Panni férhöz mönt-e mán? Ki süti most nektők a kinyeret mög a cipót?... No most tudod él, hogy ki vagyok?

Persze, a sok kíváncsi honvédgyerek, mind körülvelt bennünket és igen csak szemelt reám, — az idegen bajtókás közös ezredbeli főhadnagyról, aki ilyen otthoni szóval, barátságos és közvetlenséggel faggatta a honvéd gyereket.

„Az urfi! — a köröszapám!” szólt megilletődötten a honvéd Almásy Ferkó

s a fagyos szibériai szél hidegét az otthoni édes érzés perzselően meleg pillantása váltotta fel. Magamhoz öleltem őt s vittem a közeli kis orosz viskóba, ahol megettetem, megittattam és mögköttem zsákját, ami jóval csak lehetett s néhány percig elbeszélgettünk az otthoni családkról, ismerős arcokról és szelid tájakról. — Azután megjött a parancs: „Indulás!” A fiukat elnyelte a havas táj s a földbe vájt lövészárkok végtelensége.

Másnap reggel nagy tömegekben ismét támadtak az oroszok, de hála Istennek sikertelenül, mert a derék honvédekkel megerősödött soraink visszavetették őket. Szegény Almásy Ferkó honvéd azonban súlyos sebbel került a köztőz helyre. Hallai Jani tizedes jött át hozzám keresztanyám megbízásából s lábhoz tett fegyverrel megállva szólt: „Főhadnagy ur alázatosan jelentem — Almásy Ferenc honvéd ma délután meghalt... A jobb válla alatt kapott egy dum-dum sebet s azt kérte utóljára, hogy jelentsem a főhadnagy urnak és tessék szives lenni megírni baba, az édesanyjának.”

Másnap szitáló hóban, fagyos tömegsírba tettük, — rögtön dobtam utána és lájój szívvél hagytam ott a keresztfiam hősi sírját. Verébfiók.

Hirdessen

„A MUNKA”
Politikai hetilapban!

A bánya ifjuság kerti ünnepélye

Péter-Pál napján a kora esti órákban a Salgótarjáni Kőszénbánya R.T. ifjusága, a salgótarjáni bányakaszinómögötti idillikus kertbelyiségében, műsorral egybekötött táncmulatságot rendezett. A mulatság alapcélja az volt, hogy visszaidézzék a bányásztradíciókat, ledöntsék azokat a társadalmi válaszfalakat, melyek az utóbbi évtizedekben mindinkább és észrevétlenül magasodtak s megbontották a bányászegységet, mely ősi, évszázados hagyományokból tevődött össze s melynek összeomlása magával söpörte a többi évszázados tradíciót is. Mert a bányász ősidők óta ismerte a „kollektívizmust”, nevét talán nem így ismerte, de annál inkább gyakorolta a bajtársiasság, az összetartozandóság elvét és a barátság eszményi értékét. A rangokat, címeket mindinkább előtérbe helyező ujjor ezt az egyiséget lassan háttérbe állította a nemes erényeknek ellenséges furiáit.

Jól tudjuk, hogy évszázadok viharait álló várfalakat a mai modern technika nagyon könnyen szét tud rombolni, de újraépíteni már kevésbé tudja. A tradíciókat is elbagyni, elhagyni megutáltatni könnyebb, mint megtartani vagy örökbecsüvé tenni, egy-két közös találkozás nem elég hozzá, mert a lelkekben él még a rombolás hatása, mint vérben a méreg s felszivódáshoz bizony hosszabb idő, feledés s főleg az életben, a szolgálat és munka harcaiban is hatásosan érezhető szeretet és megbecsülés szükségese.

A bányai ifjuság szombat esti mulatsága tehát csak az első lépcsőfok, a melegedő volt csupán, de szándékában tiszteletreméltó és felbecsülhetetlen értékű. Jelei, mint a pirkadó nap sugarai, már is mutatkoztak s kellő kitartással s nagyon sok őszinteséggel és szeretettel előbb-utóbb meghozza majd a napfelkeltét.

A kerti ünnepély kiemelkedő pontja volt a „Dallal, táncal a világkörül” c. táncos, énekes revü, melynek szövegét Koltay Imre bányatisztviselő, a Balassa Társaság elnöke írta, Marssóné Seregélyessy Judit mozdulatművésznő fáradsá-

got nem ismerő, szakszerű oktatása és a bányai kitűnő szalon- és jazzzenekar pedig életvalóságga kivitelezett. Szellemes, mulattató, színes képek elevenedtek meg a szabadban felállított s műértéssel díszletezett színpadon s a szereplők mindegyike olyan teljesítményt produkált, mely csodálatot keltett. Kacagás és tapsolás váltották egymást s a szereplők megérdemlik, hogy legalább nevüket megörökítsük. Bányavári Lencsi bécsikerin-gőt, Darvasi Aranka és Schlésinger Pici tirolit, Meyer Manci hollandit, Molnár Lajos matrót és kozák-, Hetényi Gizike spanyolt, Kométh Idus exotikus táncot, Schlésinger Pici és Maróti Gyula angolkerin-gőt, Mayer Manci és Schlésinger Pici magyar keltőst mutattak be szinte operaházi balettnívóval. Nagy tetszést aratott a Farkas Sándor, Maróti Gyula és Molnár Lajos néger vokáltriója, nemkülönben Radnai György olasz szerenádjának zenekari kísérettel. Venczel Ferenc Gacsaj, Pesta és Óó Piroska szomszéd szerepében élethű alakítást nyújtottak. Kimpján Gyula a revühöz illő „Komoly-sággal” látta el a konferan-szié tiszt és nehéz szerepét. A revü végén az összes szereplők a „Mindenhol jó, de legjobb itthon” elve alapján parázs csárdást mutattak be. Utána a bányai szalon- és jazzzenekar kitűnő zenéjére az ifjuság nem szereplő tagjai is a hajnali órákig állandó és fáradhatatlan táncszerepekhez jutottak.

Az alapgondolat és összefogó erő Kárpáthy Dezső bányatisztviselő, a bányatelepi Levente Egyesület és az Altiszti Olvasókör agilis Elnökének érdeme, aki eddigi irányítói működésével már is szép eredményeket mutatott fel s lankadatlan munkájával a kívánt sikert, az ősi bányászahagyományok visszaállítását biztosan el is fogja érni.

A zökkenésmentes rendezés nagymunkájáért és az izléses díszítésekért Torday Rezső és Millitz Lajos s. tiszteket, a zenekarok kiváló teljesítményeért Vilezsál Richárd karnagyot illeti bálás elismerés. (—ány).

nüleg a hazai szokvány is meg fog változni, mégpedig oly módon, hogy az I. o. burgonya legkisebb mérete, vagy általánosságban, vagy pedig az új burgonyaidény egy bizonyos pontjától 3 cm-ben fog megállapítást nyerni. Célszerű lenne, ha az ujbungonyát termelő gazdák a burgonya válogatásánál áttérnének erre a nagyobb méretre.

Aki kézírását beküldi

Zsombok Zoltán írónak, érdekes grafológiai kidolgozást kap önmagáról, jelleméről, tehetségéről, vagy másról, akinek kézírását beküldi.

Utbaigazítást nyer terveire, ötleteire,

és tanácsot kap lelki és üzleti céljaira, problémáira.

Részletes levélben fejt ki mindenkinek lehetőségeit és a megoldások módjait olyan ügyekre, tervek, ötletekre és kérdésekre, amelyek természetesen és emberileg elérhetők.

A rádióból is ismert író tanácsainak azonnal hasznát veheti. Egy ilyen grafológiai kidolgozás a modern írásfejtés tudományos eredménye és elveti a babonák korából megmaradt jövendőlés frázisait.

A válasz díját Ön szabja meg: tesszészerinti összeg postabélyegeken és címzett bélyeges válaszböríték melléklendő. Cím: Zsombok Zoltán, Budapest, 62. Postafiók 46.

Tizéves a Gyöngyös Bokréta

Éppen most tiz esztendeje vette a nyakába a trianoni csonka országot Paulini Béla író, akinek hosszú tételődés után támadt az a gondolata, hogy csak önmagából kiindulva lehet ismét talpra állítani és öntudatát visszatámasztani a magyarságnak. Először megmosolyogták. Aztán vállveregető lekicsinylés lett a jutalma, csak az érdekelték, az elhanyagolt egyszerű nép értette meg nemes szándékát. Gomba módra támadtak a bokréta és kerültek elő a ládafiából a gyűröttre avult öreg holmik, melyek mintái lettek az ujra divatba hozott régi viseletek. Nagy becsülete lett annak a semmibe sem vett öreg szülének, akinek az ajkán néha-néha felcsendült a remegőssé évvült versezet mai korból kirívó dallama és a tanító ur is lefújta a port a megfakult kótákról. Csodálatosan új és mélységesen régi magyar élet virágzott ki Paulini Béla fáradságos ugartörése nyomán.

Akkor vágtam neki a rengetegnek — mondja a jólvégzett munka fiatalító tudatával — amikor legnagyobb volt az elesettségünk. Most tiz éve szakadt a nyakunkba a világra terpeszkedő dekonjunk-túra. Akkor csökkentették a közalkalmazottak fizetését, akkor növekedett ijesztő nagyra a munkanélküliek száma és erősödött meg köztünk a csüggedés annyira, hogy már-már megbicsaklott az az ezer és néhány száz éves magyar ösztön is, amely pedig mindig megtalálja a legnagyobb bajból is a kivezető utat. Hát így kezdtük. Akikhez szóltam, megértettek. Nincs ebben semmi különös. Így kellett lennie...

Csak az tud ennyire szerényen a háttérbe vonulni, aki meggyőződése és kortársai szerint maradandót alkotott. Nincs annak sok értelme, hogy felsoroljuk a Gyöngyös Bokréta számát, beszámoljunk a Bokréta Szövetség áldásos és soha nem csüggedő munkásságáról. Nem a szám a fontos, hanem az a szellem, mely feljariadt az árnyékban, illetve terbelyes fává erősödött a magyar nap sugaraitól.

Az előtt minden divatos volt nálunk, ami idegenből származott és jól-rosszul beültették az életünkbe. Azzal nem törődött senki, hogy mennyire fogamzott meg a magyar talajban, mennyire vált szerves részévé művelődésünknek és —

ez is nem egyszer előfordult — mennyi kárt tett ősi hagyományainkban és értékeinkben. A dal, a zene, tánc, nemzeti szokások, viselet és nyelv szabad prédájává vált az üzleti célokat szolgáló vállalkozásoknak. Nem azt akarjuk ezzel mondani, hogy minden rossz és romboló, ami nem magyar. Csak botor fejlel lehetne ilyen állítani, ellenben azt valljuk teljes meggyőződéssel, hogy a mi eredeti népi műveltségünk minden vonatkozásban legalább állt olyan szinten, mint bármelyik külföldi népé, így tehát nem volt szükségünk arra, hogy majommódra utánozzuk, és nélkül tömjénezük és elveszük, legtöbbször ki is gúnyoljuk azt, amit eleink még a messze napkeleti legelőkről, a csendes, madárdalos Etelköz lankáiról hoztak és adtak drága kincsként nemzedékről nemzedékre.

A korral haladó és korban valóban benne élő, gondolkodó ember nem szakíthatja ki magát teljesen környezetéből, nem hunyhatja be a szemét, nem dughatja be a fülét, ha országa határain kívül megnyilatkozó emberi megmozdulásokról, célokról, véleményváltozásokról van szó, de minden cselekedetében ügyelnie kell arra, hogy az idegen nép, más ország termékét csak akkor fogadhatja be, csak azt vegye ki és értékesítse belőle itthon is, ha össze tudja egyeztetni magyarságával, ha nem kell kerébe törnie mindazt, amire maradéktalanul ráfoghatja, hogy magyar.

Aki pedig hajhássza az újat, az izgatott, az érdeklődést felcsigázott, nyuljon csak szépen és bátran vissza a magyar multba, nézze meg hogyan él, gondolkodik, énekel, táncol, ruházkodik, mond mesét, építi a házat, neveli a jószágát, festi a lakását, cicomázza leányát és önmagát a magyar, ne féljen az előítéletektől és lenézéstől, hanem illeszkedjék bele a mindennapi és ünnepi életébe, akkor majd meglátja, hogy mit mulasztott eddig és mekkora ismeretlen területre lépett. Több emberöltő sem elegendő arra, hogy kimerítse és irodalmi, művészi, valamint társadalmi vonatkozásban közkinccsé tegye.

Ezt kezdte meg a városunkba is jól ismert Paulini Béla vezetésével a Bokréta Szövetség.

Nő a drágaság.

A piaci árak szakadatlanul emelkednek. A közönség teljesen ki van szolgáltatva az árusítók kénye-kedvének és gorombáskodásának. Ha csak egy szerény megjegyzéssel is megpróbálja a vásárló az ár magasságát csökkenteni, rögtön azt a választ kapja: „ha nincs pénze, ne vegye meg”... azonban ez a válasz még a szelidebbek közé tartozik. Városunk piacán minden elfogy, sőt valóságos közelharc fejlődik ki, ha valamely áruból kevés a felhozatal. Indokolt volna a felhozatal fokozása érdekében szélesebb területen propagandát indítani, hogy ezáltal a kínálat és kereslet közötti nagy eltérés csökkentsen.

A legközelebb leközlünk néhány különösen kirívó drágulást, hogy a megélhetési indexszámot a gyakorlati élet alapján összeállíthassa a vásárló közönség.

Városunkban

f. hó 1. és 2. án, a Vörös Kereszt Egylet gyűjtési akciót bonyolított le, dr. Brunovszky Lóránd orvos irányításával, aki azonban időközben katonának vonult be.

Hétfőn a város négy legfoglaltabb pontján urnákat állítottak fel s mellette hőlgyek és cserkészek tevékenykedtek, hogy a járó-kelők adakozásra szólítsák fel.

Bár gyéren hullott a pengő, mégis körülbelül 200 pengő gyűlt így össze, míg másnap a gyűjtő iven 800 pengő körüli összeg folyt be, azonban ez az összeg még erősen nőni fog a vállalatok és hivatalok gyűjtése kapcsán.

Bár vitéz Batha Károly honvédelmi miniszter, a katona pontosságával jelölte meg mindjárt azt a nagyon szép, de nagyon nehéz és nagyon fontos munkakört, amely a Vöröskereszt, mégis a sokféle gyűjtés a társadalom gyenge jövedelmű, nagyobbik részének tulságosan igénybeveszi teherbíró képességét.

Bizony ajánlatos volna a társadalmi terheknek a jövedelem arányában való törvényes felosztása, mert amíg csak a szivre és belátásra van bízva az ilyen nemes-célú jótékonykodás, addig az sohasem lesz eredményeiben arányos és kielégítő.

A Vöröskereszt nemzeti és emberbaráti céljai megérdemlik a legnagyobb támogatást.

A Hungária Villamossági R.T. Salgótarjáni Üzemfőnöksége mély fájdalommal jelenti, hogy tisztviselője

Petik Tivadar

f. hó 2-án váratlanul elhunyt. Megboldogult mintegy 10 éven át volt vállalatunk tehetséges, hűséges és szorgalmas tisztviselője és elvesztését mélyen fájlatjuk. Emlékét örökké őrizni fogjuk.

A legtöbb vidéki városban meg kellett hosszabbítani a vasnapot.

2.500 vaskályhát, 4.800 ekevasat és 11.000 kilincset gyűjtöttek eddig.

A június első felében megtartott vasnapokat ugyszólván minden községben és városban meg kellett hosszabbítani. — A legtöbb helyen olyan nagy volt a helyi és környéki gyűjtők felvonulása, hogy 2-3 nappal hosszabbította meg a bizottság az átvételt. — A sokszáz vaggon összegyűjtött nyersanyag-hulladék több mint 80%-a olyan helyekről került elő és olyan kiválóan használható anyag, amelynek gyűjtése kizáróan a vasnapoknak köszönhető. — Már most megállapítható, hogy a gyűjtés iránt fokozódik a közönség érdeklődése és így a vasnapok utáni intézményes gyűjtés könnyen lesz megvalósítható. — Érdekes, hogy az eddig gyűjtött anyagban több mint 2.500 kályha, 100.000 patkó, 4.800 drb. ekevas és 11.000 dr. kilincs szerepel. —

Cukorhiány. A magánháztartások hiába várták a befőzéshez szükséges cukornak legalább részbeni engedélyezését. Sajnos, a gyümölcs-árak is oly magasak, hogy még nyersen sem vásárolhatja a

legnagyobb részét szűk jövedelmű közönség. Most hogy a cukrászok cukoradagját is leszállították, megtörténik gyakran, hogy a cukrászok áru híján üzleteiket csak a nap egy részében tartják nyitva. A közönség tehát ily módon sem juthat a legszükségesebb c u k o r mennyiséghez, melyre a szervezetnek szüksége van. Városunkban most a cukrászok küldöttségét menesztettek Budapestre az országos cukorelosztó Bizottsághoz, hogy magasabb mértékben állapítsák meg Salgótarjánban a cukormennyiséget, mert ebben a nagyforgalmú és ezrek által nehéz testi munkát végző városban legalább a fővárosi cukorellátás rendszerének bevezetése indokolt volna.

Evangélikus egyházmegyei közgyűlés volt e héten szerdán Losoncon, amely ünnepélyes keretekben iktatta be a tanügyi esperesi tisztségbe a mult őszi megválasztott dr. Csengődy Lajos alesperest, akit úgy az egyházmegye egyházközségei, mint a 35 iskola és 46 tanító nevében meglehangú köszöntésekkel üdvözöltek hivatalában. A közgyűlés ezután az esperesség esedékes közigazgatási ügyeit intézte el.

Ujbungonya-válogatás. A jövő héten valószínűleg megindul az ujbungonya kivitele Németországba. Ezzel kapcsolatban a Tiszajobbbparti Mezőgazdasági Kamara a következőket hozza az érdekeltek tudomására. A németországi burgonya szokványok eltérőek a magyar szokványtól. Nálunk ugyanis az ujbungonyánál a 2. cm. átmérőnél nagyobb ujbungonya képezi az I. osztályú árut és az annál kisebb a II. osztályút. Ezzel szemben Németországban az I. osztályú áru legkisebb mérete 3/4 cm-es átmérő. Erre való tekintettel felhívja a Kamara a burgonyatermelő gazdátársadalom figyelmét, hogy németországi rendeltetésű ujbungonyájukat a fentebb mondott mérték szerint válogassák, nehogy az áru kifogásolása miatt a termelőt veszteség érje. Itt kívánjuk megemlíteni, hogy valószí-

Felhívás

a felvidéki és kárpátaljai rokkantügyvédekhez,
ügyvédözvegyekhez és ügyvédárvákhoz.

Az Országos Ügyvédi Gyám- és Nyugdíjintézet Budapestén (VIII., József-
krt. 30/32) a törvényhozás által nyújtott
államsegély terhére segélyeket folyósít,
amelyekre igényt tarthatnak az alábbi
sorrend szerint a következők:

1. Azok, akik az elszakítás előtt
tiz éven át már az intézet tagjai voltak,
intézeti tagságuk az elszakítás ténye miatt
szűnt meg s az ügyvédi gyakorlat szakad-
atlan folytatása mellett időközben munkaképtelenné váltak vagy új várakozási
idő eltöltése nélkül azzá válnak.

2. Azoknak özvegyei és 18. élet-
évüket még be nem töltött árvái, akik az
elszakítás előtt öt éven át már az intézet
tagjai voltak s az ügyvédi gyakorlat szakad-
atlan folytatása mellett időközben elhaltak.

3. Azok, akik az elszakítás előtt
már az intézet tagjai voltak ugyan, de a
tagság tiz évi tartamát csak az ország
valamely kamarájába történt, új bejegyzéstől
kezdődő időnek hozzászámításával érik el.

4. Azoknak özvegyei és a 18. élet-
évüket még be nem töltött árvái, akik az
elszakítás előtt már az intézet tagjai vol-
tak ugyan, de a tagság öt évi tartamát
csak az ország valamelyik ügyvédi ka-
marájába történt, új bejegyzéstől kezdő
időnek hozzászámításával érik el.

5. A területileg illetékes Kamara ál-
tal igazolandó, kivételes méltánylást ér-

demlő körülmények között olyan volt
ügyvédnek segélyre szoruló özvegye vagy
árvája is átmeneti segélyben részesíthető
még, aki az előtt is a visszaszolgált felvi-
déki vagy visszatért kárpátaljai területe-
ken működött, de akit az említett terü-
letek visszaszolgáltatása, illetőleg visszatérése
után halála miatt, vagy egyéb okból nem
vettek fel az ügyvédek névjegyzékébe.

Az átmeneti segélyek összege a
rokkantellátások esetében évi 720 P,
özvegyi és árvaellátások esetében pedig
évi 600 P visszamenőleg 1939. évi július
1-től számított esedékességgel. Ezenfelül
a rokkant ügyvédek vagy ügyvédözve-
gyek tanulmányaikat folytató gyermekeik
után, amely tanulmányok alatt nemcsak
a tudományos előkészület értendő, csak
ládi segélyt s a gyermek jó előmenetele
esetén ösztöndíj segélyt is nyerhetnek.

Akik a fenti címenek a segélyre
igényt tartanak, kérvényüket 30 napon
belül nyújtják be az alulírott kamarához.

A kérvényeket a kamara fogja az
Országos Ügyvédi Gyám- és Nyugdíjinté-
zethez érdemi elintézés végett felterjesz-
teni.

Ha a munkaképtelenné vált vagy
elhalt ügyvédnek az ügyvédi gyakorlatnak
szakadatlan folytatásában az idegen ura-
lom közigazgatási intézkedéssel vagy bírói
ítéllettel politikai okokból zárta el, az
ügyvédi gyakorlat nem tekinthető meg-
szakítotttnak.

Salgótarjáni Ügyvédi Kamara.

Salgótarján m. város polgármesterétől.
10065/1940. szám.

Tárgy: Salgótarján m. város ragados
száj és körömfájás elleni vészkerü-
letbe sorolása.

Határozat.

A vármegye alispánja a 12.764/1940.
számu rendeletével a várost ragados száj
és körömfájás elleni vészkerületbe so-
rolta. Ezzel kapcsolatban a 100.000/1932.
sz. F. M. rendelet határozmányai alapján
a következőket rendelem el:

I. Tilos!

1.) a városból hasítottkőmű állato-
kat (szarvasmarha, bivaly, juh, kecske és
sertés) ezen állatok nyersterményeit (hús,
bőr, szőr, gyapjú, serté, köröm, csülök,
szarv, tej) továbbá trágyát, almot, szénát,
szalmát és egyéb szalastakarmányt, azon-
kívül használt istállóeszközöket, etető és
itatóedényeket, járműveket, szerszámokat
kivinni.

2.) a városon keresztül hasított kő-
mű állatokat lábon hajtani.

3.) a hasítottkőmű állatokat közö-
sen legeltetni.

4.) A kutakat, itatókat, uszítókat
hasítottkőmű állatokkal közösen használni.

5.) a város területén hasítottkőmű
állatok részére heti, vagy országos vásárt
tartani.

II. A város területéről hasítottkőmű
állatokat csak azonnali levágás céljából
más község vágóhidjára, a helyi hatóság
engedélyével lehet kivinni.

III. Felkérem a m. kir. rendőrség
salgótarjáni kapitányságát, hogy fenti ren-
delkezéseket szigorúan ellenőriztesse.

IV. Felhívom a városi állatorvost,
hogy a szükséges intézkedéseket saját ha-
táskörében tegye meg és esetleges észre-
vételeit hozzám sürgősen jelentse.

Erről értesülnek: 1.) Jankovich Mik-
lós, 2.) Luby Zoltán, 3.) Kretsch Sándor,
4.) Szilárdy István salgótarjáni földbirto-
kosok, 5.) M. kir. katonai állomásparancs-
nokság, 6.) Salgótarjáni Legeltetési Tá-
rsulat (volt urbéresei), 7.) Ipartestület, 8.)
közvetítő végű „A Munka” szerkesztő-
sége, 9.) salgói bányagondnokság, 10.) vá-
rosi m. kir. városi állatorvos, 11.) városi
marhalevelkező, 12.) helypénzszedő, 13.)
városi állatorvos, 14.) Darázs György hir-
detményi kifüggesztés és az I. és II. al-
lati háromszori dobszó utjánál közzététel
végű.

Salgótarján, 1940. július 1.

Horváth
polgármester h.

Jó házból való fiút

nyomdásztanulónak
felveszek.
Végh-nyomda
Salgótarján.

A július havi

Palladis újdonságok ismertetése

{Amiben nem lehet csalódn!

A közönség, ha könyvet vásárol, a
lelke mélyén mindig tartogat bizonyos
aggódmányt, hogy csalódn! fog: a sokat
ígérő cím nem elégíti ki várakozását és
bosszúságot szerez. Ez ellen védekezik az
olvasó mind hatalmasabb táborba, amikor
a Pengős és Felpengős Regények felé
fordul bizalmával. Tudja, hogy ezeknél a
verhetetlen népszerűségű könyveknek csa-
lódás sohasem érheti. Ezt igazolják a
legújabbban megjelent kötetek is. A Pen-
gős-sorozatban TRUSS „A lámpák ki-
aludtak” c. könyve, amelyben egy gróf-
kisasszony elrabolt neve körül szövődnek
váratlanul érdekes izgalom, magasan ki-
emelkedik a detektívregények közül. A két új
Felpengős egyikében GATES vad-
nyugati regényében „Lovasok a porban”
az emberek ádáz küzdelmébe a termé-
szetnek félelmetes ereje szól bele és tölti
el feszülő izgalommal az olvasót, a más-
sik Felpengős-kötetben pedig PACKARD
„A hétszázhetvenhetes” c. regényében
félő aggodalommal követjük a sorsát egy
bősi jellemnek, aki a más bűnéért ön-
magát örökös rabságra ítélte. Nagy meg-
lepetést ígér a július közepén megjelenő
Pengős Regény, a hírneves MAX BRAND
„Dr. Kildare titka” című egészen külö-
nös történet, amelyben egy fantasztikus
leány csodálatos képzelődésével barcol az
orvos, aki egyszerűen lángész és ro-
mantikus ember.

IGEN OLCSÓN

kapható 3 drb. régi
tipusu REMINGTON
és 1 drb. CARDINAL

IRODAI ÍRÓGÉP

Megtekinthető
Végh Kálmán
papírüzletében.

Tavaszi napsütés az arcot szeplőssé teszi

Szeplőt, májfoltot szüntet:

Bubi szeplőkrém

Az arcbőrt fehérré, simává teszi:

Bubi arccrém

Az arcbőrt tisztítja:

Bubi szappan

Pattanást szüntet, zsirtalanít:

Bubi arcszesz

Az arcbőrt megvédi a változó
időjárástól:

Bubi puder

Kapható:

SZÚCS RÓBERT
gyógyszertárban, Salgótarján

Száz mázsán felül be kell je-
lenten! a tüzfakészletet. Az árelle-
nőrzés országos kormánybiztosa rendeletet
adott ki, amelynek értelmében minden
természetes vagy jogi személynek a bir-
tokában levő 100 mázsát meghaladó tüzi-
famennyiséget a június 30-i állapot szer-
int be kell jelentenie nyolc nap alatt. A be-
jelentés végső határideje július 8. A be-
jelentést a Külkereskedelmi Hivatalhoz
kell megtenni, személyesen vagy postán
ajánlott levélben. A tüzifa bejelentésének
elrendelése kizárólag azt a célt szolgálja,
hogy meg lehessen állapítani a június 30-
án az országban levő tüzfakészletet. A
rendeletnek a statisztikai adatgyűjtésen

tulmonó célja nincsen. A bejelentési kö-
telezettségnek eleget kell tennie minden-
kinek, mert különben a büntetés veszé-
lyének teszi ki magát.

Virágosítsuk

városunkat!

Egy jókarban levő használt
kerékpárt veszek. Cím a kidóban.

GYÁRI ÚJ
ÉS HASZNÁLT

ÍRÓGÉPEKET

KÉNYELMES
FIZETÉSI FELTÉTELEKKEL
KAPHATÓK

VÉGH KÁLMÁN

KÖNYVESBOLTJÁBAN
SALGÓTARJÁBAN.

Bányamozgók műsora. SZE-
RETLEK a címe annak a pombás ki-
állítású és kiválóan sikerült énekes film-
játéknak, melyet július hó 7-én, vasárnap
a pálfalvai bányamozgó fog három elő-
adásban bemutatni. A film főszereplői:
Eggeth Márta és Jan Kiepusa. Kiegészí-
tőül: Magyar, Fox és Ufa világhíradók.
Figyelem: A baglyasaljai bányamozgó
július 7-én szünetelni fog.

S P O R T

Pompás játékaival lehangereelte
az SBTC a Hungáriát.

SBTC—HUNGÁRIA 7:1 (3:0)

SSE PÁLYA. 1700 NÉZŐ. VEZETTE: HALACSI.

Turán átadásáért tartozott még a
Hungária az SBTC-nek ezzel a mérkő-
zéssel. A már megindított pályatála-
kítási munkálatok miatt az SBTC a SSE
pályán látta vendégül a sokszoros magyar
bajnok kék-fehéreket.

SBTC: Géczy, Budai, Mátrai —
Kiss, Takács IV, Bognár — Jákfalvi,
Csüberda, Jenőfi, Laczkó, Selmeci. (Ba-
ranyai.)

Hungária: Szabó, Kiss, Burkó —
Laczkó, Sebes, Dudás — Illanó, Müller,
Turai, Kardos, Titkos.

Alig indul a játék, az SBTC két
szögletet rug, sőt a 10. percben már meg-
van a vezető gól. Baloldali támadás be-
fejezésül Selmeci beadásából Jenőfi gólt
fejel 1:0. A 15. percben Lackó szöketti a
hátvédek közt Jenőfit, a gólszák lő, s
már 2:0-ra vezet az SBTC. Az SBTC
pontos játéka szemmel láthatóan meglepi a
Hungáriát. A 17. percben Lackó lövése-
vel szemben tehetetlen Szabó 3:0. Az
eredmény gyors alakulását a Hungária is
kezdi komolyan venni. Támad és 3 szög-
letet is ér el. Müller, majd Dudás nagy
lövését védi Géczy. Sok SBTC támadást
Jenőfi leszállásával akaszt meg ügyesen a
Hungária.

A II. félidőben az SBTC tovább
lővi a gólokat. A 4. percben Csüberda és
Jenőfi akciójából Jenőfi révén születik
gól 4:0. A 8. percben Jákfalvi fejele be
Baranyai beadását 5:0. Az iram most
lanyhul kissé. Némi Hungária fölény, de
csak a 16-osig jutnak a támadások. A 33.
percben Csüberda és Jenőfi becsapják a
kapust, Jenőfi újabb gólt lő 6:0. Pár per-
c múlva Jákfalvi kapufát lő, majd Csüber-
da 20 m-es bombája száll védhetetlenül
Szabó hálójába 7:0. A 45. percben rugja
Turai a közönség biztatására a Hungária
becsületgőlját 7:1.

Szögletarány 8:5 az SBTC javára.

A mérkőzés barátságos jellege lerítt
különösen a Hungária játékaról. Ez azon-
ban nem mentés a Hungária súlyos ve-
reségére és nem csökkent az SBTC fő-

lénys győzelmének és különösen pompás
játékának értékét. Az SBTC vasárnapi
játékának akkor sem tudott volna ellen-
állni a Hungária, ha nem fogta volna föl
annyira barátságosan a mérkőzést.

Az SBTC remekelt. A látszat szinte
az volt, hogy a Hungária megilletődött
vele szemben. Láttunk biztos labdakeze-
lést, pompás passzokat, szép gólokat.
Egyénileg Kiss játéka emelkedett ki, de
nagyon jó volt Csüberda és Jenőfi is.

A Hungáriáról mostmár megértjük
hogy az első fordulón kiesett a Kis Kő-
zépeurópa Kupa küzdelmeiből. Már csak
nagy nevek nyugszanak benne, régi di-
csőségek babérjain.

A fölényes eredmény — azonban —
ha pillanatnyilag nagyon örülünk is an-
nak, nem szabad, hogy elkápráztassa sem
a csapatot, sem a közönséget. Bajnoki
mérkőzésen a Liga leggyengébb csapata
ellen is jobban kell majd küzdeni a győ-
zelemért. A közönséghez van még egy
szavunk. Ne annak örüljön, ha az ellen-
félnek nem megy a játék, hanem ha a
saját csapata jó.

SSE—SFC 1:0 (1:0)

SSE pálya. Vezette: Tóth.

Zorkóczy serleg mérkőzésen keser-
vesen győzött a tartalékos SSE a Salgó
ellen. A II. félidő 32. percében vereke-
dés miatt mindkét csapatból kiállított egy
játékost a bíró. A gólt Langár a 17.
percben lőtte.

PBÜSE-MVSC 3:2 (1:2)

Pálfalva. Vezette: Szőke II.

Észak bajnokságáért és az NBB-be
jutásért döntő mérkőzést játszott a PBÜSE
és a Miskolci VSC. Előző vasárnap az
MVSC győzött 1 góllal s így harmadik
mérkőzésen fog eldőlni a bajnokság sorsa.

A gólokat Szarvas (3) illetve Már-
ton és Szammer lőtték.